Kumarda mind kummuli, Kübarata silmili. —

7. 11. Hus tüdruk, walge mamsel,
Ütle mulle usinaste, mul on aega kasinaste:
Kas sa tahad mulle tulla, Mulle tulla, mulle olla,
Mulle tulla ja töuta, Mulle olla, ja elada.
Raha rikkust mul ei ole, Leiwa puudust kaei tule
Salwes seiswad saiajahud, Kambris kalaanumad.

8. 12. Paista, paista päewakene,
Mina tapan musta kuke! Annan pää päewale,
Kopsud, maksad koertele. Ise söön südamekese,
Lapsed lakwad lemekese.

9. 13. Olin mina weikene mehikene,
Põlwe kõrgune poisikene
Öösel mina peksin möisa rehed,
Päewal kündsin möödu maad.
Kus mina istsin, seal mina iksin,
Kus mina seisin, silmad märjad.

1. Jutt. (J. Everdti käest.)

Kord elasiwad kaks metsawahti üksteise ligidal suures wihas ja wainus. Wiimaks ütles teine: „Pagan wõtku, kes mind siis sunnib sinu ligidal elada ja sinuga kakelda; parem ma lähen ära." „Mine kus sa tahad," ütelnud teine, „aga maha ma su lasen!" — Teine polla sest ähwardusest midagi hoolinud waid läinud julgeste metsahärra juure, rääkinud seal oma loo ära ja ütelnud ka, et teine metsawaht beda maha lubanud laske. Metsa herra ütelnud: „Mine sinna nurka törukse juure ja waata sinna sisse; mis sa seal näed, seda ütle mulle." Meer läinud nurka törukse juure ja waadanud sisse. Töruke olnud üle poole wett täis. Rutuste hüüdnud nüüd meer: „Ma näen ühte meest puu najal püssi laadimas, Ta nägu on wihane ja ta on mu wihamehe mood. Nüüd lasebta hõlbe kuuli püssisse, nüüd paneb ta püssi palge" — — „Pista pää wee alla!" hüüdnud herra äkiste. Meer teinud seda, wõtnud